

۳۱ اسلام آخوند عثمان

حضرت عثمان پنجمین نفری بود که داخل اسلام نشد. وی داشت اسلام آورده است را چنین تعریف میکند: من مردی بودم علاوه از مردان فرش در چشمکه لجیه با اگرچه از مردان فرش در چشمکه لجیه فشنه بودم. به ما لغته شد، مرد خبرش رفیعه نداشت. به ازدواج عتبه بی (بی) حب در آورده است. رفیعه زنی زیبا بود. من حسرت خوردم که جرا بر بر ابوجعب پس نگرفتم و با دختر عمر ازدواج نکردم. دیری نگذشت که من به خانه رفتم. آن جا خانه ام خود بست کریز که به دین قومنش بود و گهانت فائالتی را آموختم بود پس من لغت: چراغ او چراغ واقعی است و دینش رستگار و کارشی هوقیقت آمیز خواهد بود. سنتکاخ مکه به امر او تسلیم خواهد شد: عثمان پرسید: رین چ کسی است؟ خانه عثمان گفت: او خدا بن عبدالله پیامبر خدا است. او باقران را و به سوی خدا دعوت کی دهد. حضرت عثمان از آن جا برگشت. در حاشیه که به شدت بحث تاثیر سخنان خانه اش فرار گرفته بود. فرمیان که او در معبد سخنان خانه اش فلکی کردند نزد ابوبکر اپیق رفت، عثمان میگوید: من نزد ابوبکر صلیق آمدم. همچنین کس نزد او نبود که ارش نخستم. او دید که در حال قل کردن هستم پرسید: چه فکری دیگنی؟ او را از گفته خانه ام با خبر نزدم. ابوبکر گفت: وای برخو عثمان، تو مرد داش و هوشیار هستی که حق و باطل را تشخیص می دهی. (ین بیان ارزش ندارد که قوم آنها را بپرسند) اما مگر (ین بیان ارزش) همچنان نشاند که بی بیز و عزیز شوند و گفته: بله! سکون

به خدا که بیت همچنین اند، ابو بکر گفت: سوگند
 به خدا حالات را است گفته است. خدا محمد بن
 عبد الله مرد به رسالت برگزیده و برای مردم
 فرزنداده است. (یا میخواهی شرط عیاری و
 از او بستوی) و گفتم: بله! دیری نداشت که پیامبر
 خدا و علی بن ابی طالب در حایی که پارچه ای بر
 دوشی درستند از کنار ماندند. ابو بکر یلن
 شد و در گوش پیامبر جیزی بخواهد. پیامبر
 آمد و نشست و رفیعی ب من کرد و گفت: عثمان
 دعوت ای را بپذیر که بعثت را بتوانی
 من پیامبر هستم که برای جهان فرزندانم
 ام. عثمان میگوید: سوگند خدا بعد از انتدید
 سخن پیامبر بی اختیار اسلام را بپذیر گفتم
 ولحاظی را دارم که صحیح محبودی جز خدا نیست
 و محمد بنده و پیامبر خدا است.

عوی عثمان، حلم بن ابی العاص مردی
 سنگل و شرخوی بود، با خشونت با عثمان
 پرخوردی کرد. وقتی از اسلام آوردن عثمان
 باخبر شد احرا رفت وطنایی سخت بست
 و با خشنوت به عثمان گفت: (یا دین پدر و
 شیاطین خود برعی کردی و به آین جدی رفیعی
 میخواهی) و پس عویش سوگند خورد و گفت
 سوگند بی خدا ناتوان از دین دست بمنداری
 تولید باز خواهم کرد. عثمان با اصرار و بیرون
 شرس گفت: (ای عوی!) سوگند به خدا که قدر
 دین دین را رها خواهم کرد و از دین دین جدا
 خواهم شد.